

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. N° 199.

63de Møde.

Mandagen den 13de Mai.

(Forts.)

Finantsministeren: Jeg skal ved den Instruction, som foreløbigt skal udgaae fra Finantsministeriet, dersom denne Paragraph maatte blive til Lov, tage Hensyn til hvad den ærede Taler har fremhævet, og maaskee allerede ved den første Forhandling med vedkommende Amtsraad træffe saadanne Bestemmelser, at det skal blive endnu klarere, end det maaskee efter mine Uttringer har været, at det ikke er Meningen at lægge Folkemængden i den Forstand til Grund for Ligningen, som jeg troer, at den ærede Taler har befrygtet. Der vil ogsaa allerede ved den første Instruction, som gives fra Finantsministeriet derom, kunne tages Hensyn til, hvorledes de industrielle Forhold stille sig i de forskjellige Amt, og ved omtrentlig at nævne den Sum for vedkommende Amtsraad, som man antager, at der i de paagældende Amt foreløbigt kunde betragtes som Udgangspunkt, vil man allerede i selve Finantsministeriet ved Hjælp af de statistiske Data, som foreligge, tage i Betragtning, hvorledes den Folkemængdes økonomiske Forhold stille sig, som herved bliver at tage i Betragtning, og saaledes vil allerede derved kunne forebygges, at de første Ligninger komme til at indeholde et for de fattigere Districter altfor ugunstigt Resultat.

Skoleforstander Sørensen: Det er netop med Hensyn til denne Fordelingsmaade efter Folketallet, at jeg vilde tillade mig at yttre et Par Ord, efter hvad jeg har hørt af den høitærede Finantsminister. Naar Folketallet skulde lægges til Grund, mener jeg, at det kunde forstaaes i en dobbelt Betydning. Enten kunde man nemlig tænke sig, at det blev Folketallet i hele Amtet, som blev lagt til Grund for Skattefordelingen, eller de Næringsdrivendes

Tal, hvilket Sidste jeg skulde mene i ethvert Tilfælde maatte være det Rigtigste. Men, selv om vi gik ud fra den Tanke, at man vilde fordele Skatten efter de Næringsdrivendes Tal i de forskjellige Amt, synes det mig dog, at man maatte komme til et aldeles utilfredsstillende Resultat. Sæt f. Ex., at der i to Amt vare lige mange Næringsdrivende, og at de altsaa skulde tage lige stor Deel i denne Skat, saa kunde man tænke sig, at der i det ene Amt var een eller to store Næringsdrivende, hvem det efter den Scala, som her er bestemt, kunde tilfalde at udrede lige saa meget som de andre Næringsdrivende i det andet Amt; og i det Hele taget synes det at kunne give Anledning til en saa stor Ulighed og Uretfærdighed, at man ikke kan tænke sig Andet, end at denne Fordeling maatte meget ofte omgjøres, og let lede til Misforstaaelse og Misfornoielse. Derimod synes det mig, at der i det Forslag, der er fremstillet af det ærede Medlem fra Viborg, ligger en Tanke, som vel kunde være praktisk anvendelig; men istedetfor at foreslaae 5 eller visse Procent, forekommer det mig, at det var simplere, dersom det blev paalagt et hvert Amtsraad at indkomme til Finantsministeren med en Fortegnelse over samtlige Næringsdrivende i Amtet, tilligemed en Tilføjning ved hvers Navn om hvilken Næringsstat man vil sætte ham til i Forhold til andre Næringsdrivende i Amtet. Derved fik jo Finantsministeriet en simpel Scala, hvorefter Beregningen da kunde udføres, og saa kunde det fordeles lige over hele Landet i de forskjellige Amt, uden at der blev nogen Forfjel eller nogensomhelst Uretfærdighed, saaledes at den, der i de forskjellige Amt var ansat til Næringsstat af 500 Rbd., ogsaa vilde blive ansat til Skat paa samme Maade.

Røster: Ligefra det Dieblit, da Discussionen om Næringsstaten for Landet blev reist i Stænderne, have Bamsfelighederne ved